

servativcem. Tudi katoličanom se dela prijaznejšega. Škofija Trevirska dobila je novega škofa. — Ruski car je ukazal vso vojsko razdeliti na 4 armade: severno, izhodno, južno in zahodno. — Srbska vlada prepovedala je vvažanje ameriške svinjetine. — Turški sultan se boji Albancev, ki hočejo proglasiti neodvisno državo. — Grki morajo zopet čakati, Turki vse zavlečejo. — Francoski jud Gambetta svojim volilcem obeta, da dobijo na mirnej poti kedaj zgubljenе dežele od Nemcev nazaj. To kaže na nam še skrite spletkarije, čeravno so nemški listi sedaj budujejo nad Gambetto. — Angleži so Afganistan popolnem zgubili in v južni Afriki imajo zopet vojsko z divjaki. — Amerikanski predsednik, obstreljeni Garfield, umira.

Za poduk in kratek čas.

Leopold Volkmer.

(Iz Povodnovega „Bürgerliches Lesebuch“ str. 557.)

II. Jegovo delovanje ostane toraj spomina vredno; jegov pesniški dar, lepa ponižna pisava, čiste črke ga še zdaj slavijo, in nas vredno spominjajo, da so mu taka blaga opravila vsaki čas, ktereга ni hotel zgubiti, služila v oživiljanje duha. Kolikokrat se je posvetil Volkmar toliko zaželeni tolažbi bolenikom, posebno v Ptuji, kjer mu je naravnoč vsakdo zaupal. Kako dostojno je učil na predganci. S koliko pridnostjo je obiskal uboge, hirajoče ljudi, katerih ni samo krepčal, temuč jim je tudi pomagal, ali je vsaj pri drugih prosil, da jim je došla pomoč. — Dalej je znano, da je njegova tiha dobrotljivost, dasiravno ni bil več mestni kaplan, proti nekterim mestnim ubogim se še skazovala, pa da ni bila pozornosti vzbujala. Jegovo življenje je bilo vedno izgledno in neoporekljivo, občevanje z vsakim je bilo prijazno in pridobilno, in je postal večkrat s katerim umetnim dovtipom nekaj gorek. Jegovi pogovori so bili kratki in osoljeni s takimi opombami, ki so učitale obilno vednost. Tako je prišlo, da mu je bilo vse udano in prijazno, in radi bi se bili vdeležili jegove zlate meše, ktero je služil 22. septembra 1814 kot petdesetletni duhovnik, ko bi se bilo o svečanosti kaj preje razvedelo. Pa on se je hotel izogniti vsakemu šumu, in je sam „Te Deum“ zapel, ko je bila imenovanega dne daritva končana. Seveda so jegovi duhovni gojenci pričeli tihe priprave, naj bi tako iznenadili svojega dobrega učitelja. Ko je pa to izvedel, je prepovedal vsako svečanost in še holje stroške in je rekel; če je že kaj denarja nabranega, se naj porabi v podporo dijakom. Tako je zabranil Volkmar vse priprave k počestitvi, in niti hotel ni, da bi se razvedelo, da je pri sv. Vrbanu zlatomešnik. — Pa modri razsvetljevalec kmečkega stanu ter slovenski Virgil, neumoren odgojitelj mladine, s katero se je potrpežljivo pečal 40 let in je tukaj cerkvi

in državi dosti koristil, bi bil zaslužil boljšo osodo; ker pa ni iskal, ter ni hotel trkati, je ostal pozabljen, in je vzel seboj v grob tolažilno zavest, da je dolžnosti duhovnika zvesto spolnjeval. Že dolgo je Volkmarja križ bolel, in se ga je lotila večkrat omotica in kolika. 4. februarja 1816 pa, ko je ravno pridigo dokončal in je hotel pričeti z navadno molitvijo, ga je obšla mrtvoudu podobna omotica; precej so ga poprijeli in zanesli v sobo, ktere živ več zapustil ni. Sprejel je zakramente umirajočih, napravil ustno svojo oporoko in je še posebej naročil, da naj jegova dobro urejena zbirka knjig ostane pri župnji sv. Vrbanu, da jo lahko rabijo tamošnji župniki in kaplani v zveličanje duš; jegovo ostalo premoženje pa se je pozneje vsled naredbe dvorne pisarne od 17. septembra 1812 tako razdelilo, da je prišla tretjina za dušo in na sorodnike, dve tretjini pa farnim ubožcem sv. Vrbanu, ki bi naj molili za rajnega. Molite toraj ubožčki za svojega dobrotnika, ki vas tam gori, kjer večni mir prebiva, z veseljem pričakuje.

Smešničar 33. V neko kuhinjo pride h kuharici barantavec z očali. Dobro, pravi kuharica, hočem si kupiti očale, ker uže nič več dobro ne vidim. Začne zbirati očale, pa nobeni jej prav ne svetijo. Nekateri jej še oči žalijo. Prodajavec pravi: imam še jedne, ti pa veljajo 7 fl. Nič ne dene, odvrne kuharica, le dajte mi jih. Posadi se jih na nos in reče: oj, ti pač ti. Hitro mu da 7 fl. polič vina in kruha. Barantavec vzame denarje, izpije vino, kruh pa v žep potisne in takoj odide. Kuharica se na ognjišče vsede in z veseljem gleda nove očale — brez glažev!

Jož. Kovač.

Razne stvari.

(*Tabor v Ptuji*) nameravajo narodnjaki slovenski sklicati, da pod milim nebom narod izreče svoje tirjatve po narodnih pravicah ter ob enem izjavi zaupanje sedanjej vladi ministra grofa Taaffeja. Več in določno prihodnjič.

(*Od sv. Petra pri Radgoni*) se nam poroča, da obhajajo v Radgoni čč. očetje Jezuiti sv. misijon v nemškem in slovenskem jeziku od 14—21. avgusta, potem bodo pa od 22.—27. avgusta pri sv. Petru obnavljali lansko sv. poslanje. Bog blagoslovi!

(*Velika nesreča*) zadela je brate Čehi; v zlati Pragi so 13 let stavili narodno gledališče, velikansko, krasno; vsa dežela je denarjev dolagala. Meseca septembra je imelo biti dodelano. Toda dne 12. avgusta so klamfarji ogenj zatorili in v kratkih urah je poslopje do tal pogorelo. Škodo cenijo na 1 milijon goldinarjev. Čehi se ne dajo splašiti, uže pobirajo denarjev, da v dveh letih gledališče zopet postavijo; do sedaj imajo uže 550.000 fl. nabranih.

(*Sredi mesta Dunaja*) je 13. avg. štirinadstropna hiša se podrla in ubila in ranila več ljudij.

(Iz Ruš) nam pišejo, da so ondi iz Drave izvlekli možkega, 45 let starega, menda onega, ki je v Vubredu v Dravo skočil.

(Tat ustreljen) je bil Bal. Bračko iz Jurkloštra, ko je pri mlinarji Obrezi vlomiti hotel.

(V Borovi) je neka mati potolkla 5 svojih otrok, vse jeden dan. Žena je to storila, ker je vsled obožtva, pomanjkanja zblaznila.

(V kazenskej preiskavi) je dvorni svetovalec in predsednik celjskemu okrožnemu sodišču g. Heinricher zavoljo pregreška proti zakonu, ki ureja postopanje v obrambo živinske kuge.

(Sneg) pokrili je koroške, kranjske, štajerske planine.

(V Slatinu) so topličarji naredili velik ples pretečeno nedeljo pa nek ogerski muzikaš je s plesalko padel in jezen začel znanstnice deliti, da je nastal velik ropot, vreš in šunder.

(Pri sv. Arihu na Pohorju) našli so do naga slečnega moža mrtvega, na strani mu revolver. Toda ni umrl vsled kakšnega strela, kajti imel je le stran in srce prebodeno.

(Krava fanta zadrignola) je pri Wurmbergu nad Ptujem pri Sitarjevih. Fant, ki je kravo na vivi pasel, si je vrv okolo vrata zamotal in je moral smrt storiti, ko je krava bezgati začela.

(Kot mrtev proglašen) je Jakob Pepelnik v Pamečah od sodnije slovenjgraške.

(Hišica za planinske potnike) nad Lučami, od koder je bil lep vhod na Ojstrico, je pogorela. Planinsko društvo Savinjsko jo hoče zopet postaviti.

(„Cillier-Zeitung“) ne more nobenega lista brez kakšne „laži“ med svet poslati. V šte. 65. pravi, da so kranjski Slovenci pričakovali, da bode po odhodu Kalteneggerjevem kranjske dežele glavar č. g. Klun. Laž!

(„Tagespošta“) je zadnjič trdila, da vsi slovenski listi Nemce sovražijo. Tudi to je zlegano in le tiskano, da se Nemci na Slovence hujskajo. Slovenski listi zagovarjajo narodne pravice svojega ljudstva, nikder pa ni o takej mržnji brati do Nemcev, kakor jo „Tagespošta“ uže mnogo let do Slovencev prodava za 24 fl. na leto.

(Toča zadela) je pri Celji občine sv. Jurij, sv. Primož, Kameno, Grobelno, Tratno, Dobje, sv. Miklauž, Sevice, Zagaj, Platinovec, Semovico. Gorice so največ trpele.

(V okrajni šolski svet) izvoljeni so pri sv. Lenartu v Slov. gor. Ravnik, Kurnik, Rajšp, Pavalec, Schönawetter.

(Dražbe) 22. avgusta Janez Prah 68 fl. v Rogaci, 24. avg. Franc Blažič 4818 fl. v Mariboru, 26. avg. Martin Belina 1413 fl. v Sopotah, 31. avg. Janez Wrentschur v Mahrenbergu 2845 fl.

Loterijne številke:

V Gradci 13. avgusta 1881: 46, 51, 32, 30, 21.
Na Dunaji „ „ 53, 67, 61, 10, 62.

Prilodnje srečkanje: 27. avgusta 1881.

Učiteljska služba

na dvorazredni ljudski šoli v Tinjah z dohodki IV. razreda in prostim stanovanjem se razpisuje.

Prošnje se imajo poslati do 15. septembra t. l. krajnemu šolskemu svetu v Tinjah.

Okrajni šolski svet v Slovenski Bistrici

dne 10. avgusta 1881.

1—3

Predsednik: **Pavič.**

Sejem v Središču

živinski in kramarski bode na god sv. Jerneja v sredo 24. avgusta t. l. Vabijo se prodajalec in kupci v obilnem številu da pridejo.

Mestnina se ne bode pobirala.

J. Čulek,

župan.

Ponudba.

Orglarsko in meznarsko službo želi pri kaki fari dobiti 28 let stari neoženjeni in dobro izurjeni mož z dobrimi spričali, zmožen slovenskega in nemškega jezika.

Več se izve pri gospodu župniku v Galiciji. Post: Sachsenfeld.

Kunstič, učitelj.

1—3

Razglas.

Po ces. kralj. okrajnej sodnji Mariborskej lev. dravs. pobež. se naznanja:

Vsled prošnje Pauline plem. Zergollern, omožene Ueberschwinger, Rudolfa plem. Zergollern in Flore plem. Zergollern dovoljena je prostovoljna sodnijska dražba njih vinograda gorsk. st. 427 ad Freidenek, ležečega v občinah Rosbach in Krčovina, in odločen je za izvršitev dražbe kot edini obrok dan 12. septembra 1881, dopoldan od 10 do 12 ure na mestu posestva v Rosbahu, s tim pristavkom, da se posestvo ne bo oddalo pod ceno 13.000 fl., da so upnikom vknjiženim na posestvu brez obzira na znesek kupnine pridržane njih zastavne pravice, da ima vsak licitant položiti kot vadium 2000 fl., in da so lastniki posestva pridržali si potrjenje prodaje, tako, da bode se cela prodaja za neizvršeno imela, ako je le eden izmed lastnikov v osmih dnevih ne potrdi.

Dražbene pogoje, zemljiščno-knjižni in katastralni izpis more vsakdo pri tej ces. kralj. sodnji čitati.

C. kr. okrajna sodnja Mariborska l. dr. pobež.

6. avgusta 1881.